روزى هوشۇر (دولانى)

جەڭ ئىزلىرى

مىللەتلەر نەشرىياتى

روزى ھوشۇر (دولانى)

جەڭ ئىزلىرى

(ھېكايىلەر)

مىللەتلەر نەشرىياتى

مەسئۇل مۇھەررىر : مۇكەررەم مەمەت
مەسئۇل كوررېكتور : قەيسەر قۇربان
كىتاب ئىسمىنى يازغۇچى : دولقۇن قادىر

جەڭ ئىزلىرى

روزى ھوشۇر(دولانى)

نەشر قىلغۇچى : مىللەتلەر نەشرىياتى
ئادرېسى : بېيجىڭ شەھىرى خېپىڭلى شىمالىي كوچا 14 ـ قورۇ
پوچتا نومۇرى : 100013، تېلېفون نومۇرى : 64290862 ـ 010
ساتقۇچى : جايلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرى
باسقۇچى : بېيجىڭ دىشىن باسما زاۋۇتى
نەشرى : 2007 ـ يىل 7 ـ ئايدا 1 ـ قېتىم نەشر قىلىندى
بېسىلىشى : 2007 ـ يىل 7 ـ ئايدا بېيجىڭدا 1 ـ قېتىم بېسىلدى
ئۆلچىمى : 850×1168م م. 32 كەسلەم
باسما تاۋىقى : 11.875
سانى : 0001 ـ 1000
باھاسى : 17.00 يۈەن
ISBN 978-7-105-08380-0/I.1838（维 265）

责任编辑：木开日木·买买提
责任校对：开赛尔·库尔班

图书在版编目(CIP)数据

战场足迹：维吾尔文/肉孜·吾守尔著.—北京：
民族出版社，2007.6
ISBN 978-7-105-08380-0

Ⅰ.战... Ⅱ.肉...Ⅲ.短篇小说—作品集—
中国—当代—维吾尔语（中国少数民族语言）
Ⅳ.I247.7

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2007)第 091905 号

出版发行：民族出版社　　http://www.e56.com.cn
社　　址：北京市和平里北街 14 号　　邮编：100013
电　　话：010-64290862（维文室）
印　　刷：北京迪鑫印刷厂
版　　次：2007 年 7 月第 1 版　2007 年 7 月北京第 1 次印刷
开　　本：850 毫米×1168 毫米　32 开
印　　张：11.875
印　　数：0001-1000 册
定　　价：17.00 元
ISBN 978-7-105-08380-0/I.1838（维 265）

مۇندەرىجە

خىسلەت 1
ئىگىسىنى تاپقان سوۋغات 6
ئوغلۇمنىڭ تەلىپى 17
ئائىلىدىن كەلگەن خەت 22
ئۆزگىرىش 26
ۋىجدان ئازابى 32
خاسىيەتلىك ئىش 38
لەۋھە 43
«مۆجىزە» 46
بەخت يولى 50
كۆپۈك 55
توەنجاڭنىڭ شادلىقى 59
ئەپچىل «چارە» 64
تەقسىمات 67
پۇرسەت 71
ئاتا ئۈمىدى 75
چىراغ يورۇقىدا 79
چىلان تورۇق 84
ئىز بېسىش 89
مانېۋىر ئالدىدا 96
رىشتە 104
سەپەر ئۈستىدە 108

此为试读，需要完整PDF请访问：www.ertongbook.com

تاغ بۈركۈتى 113
قىممەتلىك يالداما 117
پېشقەدەم جەڭچى ئېيتقان ھېكايە 121
بوۋاينىڭ رەھمىتى 126
ئاچچىق ساۋاق 129
راستچىل ئادەم 133
موماينىڭ ھىممىتى 140
ئىلتىماس 147
قوللاش 150
يولدا 154
ئورۇنسىز تەنقىد 160
پوستتا تۇرۇش 162
مېۋە تەقدىم قىلىش 165
«جاھىل ئەسكەر» 168
تەقدىرلەش 176
كۈتكۈچى قىز ۋە سىڭلىم 183
قوشۇندىن ئايرىلىش 186
ئۇقۇشماسلىق 191
قايتۇرۇپ بېرىلگەن «سوۋغات» 195
خىجىللىق 200
ئادىل تەقسىمات 205
گۇمان 209
تەلىپى كۆپ جەڭچى 216
ئاتىدىن ئېلىنغان «ئىمتىھان» 220
پۇشايمان 228
دادامنىڭ بۇيرۇقى 231
ئاجايىپ «ئارشاڭ» 238

يايرىغان كۆڭۈل 244
ئىسمى ئالماشقان جەڭچى 249
بېكىتىلمىگەن تاماق 254
ناخشا مۇسابىقىسى 260
سەنئەتچى ئەسكەرلەر 265
ياردارلار ھېكايىسى 269
جەڭ ئىزلىرى 279
ساتىراشلار 291
تۆۋەنگە چۈشكەن تۈەنجاڭ 296
كۆتۈلمىگەن ئۇچرىشىش 308
ئىنكاس قوزغىغان ھېكايە 312
ئۈزۈلمەس دولقۇن 316
ئورۇندالغان ۋەسىيەت 323
ئىز قالدۇرۇش 325
جىددىي پەيتتە 331
نامسىز خەت 335
«ئاغىنەم» نىڭ ھۈنىرى 339
يىراقتىن كەلگەن خەت 346
بۇزۇلغان قارار 351
ئەل ئوغلى 361

خىسلەت

لېنىننىڭ ئالاقىچىسى خەت - چەك ۋە گېزىتلەرنى ئېلىپ كىرىشكە، سىياسىي يېتەكچى مىجىت ئادىتى بويىچە جەڭچىلەرنىڭ خەت - چەك ۋە تېلېگراممىلىرىغا بىر - بىرلەپ قاراپ چىقتى. ئۇنىڭ كۆزى بىردىنلا جەڭچى مەھەممەتجانغا كەلگەن پۇل چېكىگە چۈشتى - دە، ھەيران بولغان ھالدا ئالاقىچىنى مەھەممەتجاننى چاقىرىپ كىرىشكە بۇيرۇدى.

— مېنى چاقىرغانمىدىڭىز؟ — سورىدى مەھەممەتجان سىياسىي يېتەكچىگە سالام بەرگەندىن كېيىن دىققەتتە تۇرۇپ.

— باشقا ئىش يوق ئۇكا، قارا، بۇ ساڭا كەلگەن چەك ئىكەن، ئېيتقىنا، بۇنچە كۆپ پۇلنى نېمە قىلىسەن؟ بىرەر تىجارەتنىڭ پېشىنى تۇتۇپ قالمىغانسەن؟ — سىياسىي يېتەكچىنىڭ گۇمانلىق سوئاللىرىدا كۆيۈنۈشمۇ، كىنايىمۇ بار ئىدى.

— نەدىمۇ ئۇنداق ئىش بولسۇن، مەن بۇ پۇلنى تېخنىكا ئۆگىنىشكە ئالاقىدار كىتابلارنى سېتىۋېلىشقا ئىشلەتمەكچى، — مەھەممەتجان ئۆز مەقسىتىنى چۈشەندۈرگەچ سىياسىي يېتەكچىنىڭ قولىدىن پۇل چېكىنى ئالدى ۋە پۇل چېكىدىكى رەقەمنى كۆرۈپ ھەيران قالدى.

— كىتاب سېتىۋېلىشقا بۇنچىۋالا كۆپ پۇل كەتمەس ئۇكا، — سىياسىي يېتەكچىنىڭ سۆزلىرىدىن قانداقتۇر بىر خىل گۇمانلىنىش بىلىنىپ تۇراتتى.

— شۇنداق سىياسىي يېتەكچى، كىتاب سېتىۋېلىش ئۈچۈن بۇنچىۋالا كۆپ پۇل كەتمەيدۇ، بىراق، دادام بۇنچە كۆپ پۇلنى نەدىن تاپقاندۇ؟

— ئۇكا، داداڭ بۇ پۇلنى نەدىن تېپىپ ئەۋەتكەن بولسۇن، ئۇ داداڭنىڭ ئىشى، لېكىن سەن ھەربىي، بۇنچە كۆپ پۇلنى تېخنىكا ئۆگىنىمەن دەپ بۇزۇپ - چاچساڭ بولمايدۇ، شۇڭا، بۇ پۇلدىن ئۆزۈڭنىڭ ئۆگىنىشىگە يەتكۈدەك قىسمىنى ئېلىپ قېلىپ، قالغىنىنى ئائىلەڭگە قايتۇرۇۋەت.

— دېگىنىڭىزدەك قىلىمەن، سىياسىي يېتەكچى! — مەھەممەتجان سىياسىي يېتەكچىگە يەنە بىر قېتىم ھەربىيچە سالام بەردى - دە، ليەن ئىشخانىسىدىن چىقىپ كەتتى.

— ھوي مەھەممەتجان، ئائىلەم نامرات، دادام ياشىنىپ قالدى دەپ ھە دېسە ئائىلەڭنىڭ غېمىنى يەپ يۈرەتتىڭ، ئەمەلىيەتتە داداڭنىڭ پۇلى جىق ئىكەنغۇ؟ — مەھەممەتجاننىڭ ئەڭ يېقىن سەپدىشى غىياس مەھەممەتجاننىڭ قولىدىكى پۇل چېكىنى كۆرۈپ شۇنداق دېدى.

— ئائىلىمىزنىڭ نامراتلىقى راست، لېكىن، دادامنىڭ بۇ پۇلنى نەدىن تاپقانلىقىنى بىلمىدىم.

— بولدى يوشۇرما ئاداش، باي بولغاندىكىن باينىڭ بالىسىدەك يۈرۈۋەرمەمسەن، ئائىلەم نامرات دېگىنىڭگە ليەندىن يا ساڭا قۇتقۇزۇش بەرمىسە.

— ئەجەب ماڭا ئىشەنمەس بولۇپ قاپسەن ئاداش، ئىشەنسەڭ ئائىلىمىزنىڭ بارى - يوق بىساتىمۇ بۇنچىلىك پۇلغا يارىمايدۇ!

— كىم بىلىدۇ؟ داداڭ سەن بىلمەيدىغان بۇلۇڭ - پۇچقاقلاردا ئالتۇن - كۈمۈش ساقلاپ كېلىۋاتقانمۇ تېخى!

— ۋاي تاڭ، ئىشقىلىپ دادامنىڭ ئۇنىڭ يۇەن ئەۋەتكەنلىكىگە ئۆزۈممۇ ھەيران.

— ئۇنداقتا داداڭغا تېلېفون بېرىپ سوراپ باق.

— مەنمۇ شۇنداق ئويلاۋاتىمەن.

※ ※ ※

— دادىڭ راستىنلا شۇنداق دېدىمۇ؟ — سورىدى سىياسىي يېتەكچى مەھەممەتجاننىڭ: «دادام ماڭا مىڭ يۈەن ئەۋەتىپتىكەن» دېگەن سۆزىگە تازا ئىشەنچ قىلالماي.

— دادام راست مىڭ يۈەن ئەۋەتىپتىكەن سىياسىي يېتەكچى، مەن بۇ ئىشنى دادامدىن قايتا - قايتا سورىدىم.

— ھىم. . . ، ئۇنداقتا پوچتىخانىدىكى خادىملار ئېزىپ كېتىپتۇ، يۈر ئۇكا، ناھىيىلىك پوچتىخانىغا بېرىپ سۈرۈشتۈرۈپ باقايلى، — سىياسىي يېتەكچى كۆڭلىگە نېمىلەرنىدۇر پۈككەن ھالدا ئورنىدىن تۇردى.

پوچتىخانا ئىچى ئابۇنتلار بىلەن تولغان بولۇپ، پوچتىخانا خادىملىرى جىددىي ئىشلەۋاتاتتى. سىياسىي يېتەكچى بىلەن مەھەممەتجان پۇل ئېلىش ئورنىغا كەلدى - دە، ئالدىراش ئىشلەۋاتقان ئاق پىشماق قىزغا:

— قىزچاق، خاپا بولماي بۇ پۇل چېكىنى تەكشۈرۈپ باققان بولسىڭىز، چەكتىكى پۇل سانى خاتا بولۇپ قالغاندەك تۇرىدۇ، — دېدى.

— پۇل سانى خاتا بولۇپ قاپتۇ دەمسىز؟ — قىزچاق ھەم ھەيران بولغان، ھەم تىترىككەن ھالدا سىياسىي يېتەكچىنىڭ قولىدىكى پۇل چېكىنى ئالدى - دە، كۆتەك دەپتەرنى ئاختۇرۇپ كۆرگەندىن كېيىن بىر ئاز تىترىككەن تەلەپپۇزدا:

— خاتا ئەمەس ئىكەن ھەربىي يولداش، — دېدى. قىزنىڭ بۇ سۆزلىرىدىن قانداقتۇر بىر خىل مەنسىتمەسلىك چىقىپ تۇراتتى.

— سىڭلىم، بۇ ئىشقا ئەستايىدىللىراق مۇئامىلە قىلسىڭىز، — دېدى سىياسىي يېتەكچى قىزغا يەنە.

— سىز زادى نېمە دېمەكچى ئاكا! — قىز سىياسىي يېتەكچىگە چەكچىيىپ قارىدى. ئەتراپتا ئۆچرەت كۈتۈپ تۇرغان ئا-

بۇنتلارمۇ سىياسىي يېتەكچىگە ھەيران بولۇپ قاراشتى.

— سىڭلىم، پۇل ئەۋەتكۈچى ئەسلىي مىڭ يۈەن ئەۋەتكەندەكەن، چەككە ئونمىڭ يۈەن يېزىلىپ قاپتۇ، شۇڭا، چەك ئەۋەتىلگەن ئورۇندىكى پوچتىخانا بىلەن ئالاقىلىشىپ تەكشۈرۈپ كۆرسىڭىز، — دېدى سىياسىي يېتەكچى.

— ھە. . . ، مۇنداق ئىشمىدى؟ ماقۇل ئاكا، — قىزچاق ئۆڭسۈلى ئۆچكەن ھالدا ئورنىدىن تۇرۇپلا بىر ئىشخانىغا كىرىپ كېتىپ، بىر ھازادىن كېيىن ئوتتۇرا ياشلاردىكى سېمىز بىر كىشى بىلەن خۇشال ھالدا چىقىپ كەلدى ۋە سىياسىي يېتەكچىنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ پوچتىخانا باشلىقىغا:

— مانا مۇشۇ كىشى، — دېدى.

— سىزگە رەھمەت ئۇكام، پوچتىخانىدىكى خادىملار ئېھتىياتسىزلىقتىن پۇل چېكىگە مىڭ يۈەننى ئونمىڭ يۈەن دەپ يېزىپ قويۇپتۇ. ئەگەر سىز بۇ ئىشنى مەلۇم قىلمىغان بولسىڭىز بۇ ئىشنى بېجىرگۈچى خىزمەتچىگە زور زىيان بولاتتى، ئىدارىمىزنىڭ ئىناۋىتىگىمۇ تەسىر يېتەتتى، — دېدى پوچتىخانا باشلىقى سىياسىي يېتەكچىنىڭ قولىنى مىننەتدارلىق بىلەن چىڭ سىقىپ تۇرۇپ.

— بۇ بىز ھەربىيلەرنىڭ قىلىشقا تېگىشلىك ئىشىمىز، — دېدى سىياسىي يېتەكچى كەمتەرلىك بىلەن.

— يۈرۈڭ ئۇكام، مەن سىزنىڭ تۆھپىڭىزنى ئىدارە نامىدىن قۇتلۇقلىۋالاي، — پوچتىخانا باشلىقى سىياسىي يېتەكچىنى ئىشخانىغا تارتتى.

— رەھمەت سىزگە، بىز قايتايلى، ئەگەر رەھمەت ئېيتىشقا توغرا كەلسە مانا بۇ يىگىتكە رەھمەت ئېيتىڭ، چۈنكى، چەكنىڭ ئىگىسى مانا مۇشۇ يىگىت.

— رەھمەت ئۇكام سىزگە، ئىسمىڭىز، خىزمەت ئورنىڭىزنى ئېيتىپ بەرسىڭىز، — پوچتىخانا باشلىقى خاتىرە دەپتىرى

此为试读,需要完整PDF请访问: www.ertongbook.com

بىلەن قەلىمىنى ئېلىپ مەھەممەتجانغا قارىدى. شۇ تاپتا پوچتىخا-
نا باشلىقى، سىياسىي يېتەكچى ۋە مەھەممەتجاننىڭ چىرايىدىن
ئوخشاشلا تەسۋىرلەپ بولمايدىغان بىر خىل خۇشاللىق بالقىپ
تۇراتتى.

1997 - يىل 5 - ئاينىڭ 17 - كۈنى

ئىگىسىنى تاپقان سوۋغات

غەربكە پېتىۋاتقان قۇياش كائىناتقا تويمىغاندەك قارايتتى ۋە ئاداققى قىزغۇچ نۇرىنى ئانا دالىغا سېخىيلىق بىلەن چاچاتتى. كۆجۈم مەھەللىسىنىڭ ئوتتۇرىسىغا سېلىنغان تۆمۈر رىشاتكىلىق سېمونت كۆۋرۈك ئۈستىدە 18 ـ 19 ياشلار چامىسىدىكى بىر قانچە ياش پاراڭلىشىپ ئولتۇراتتى. بۇلارنىڭ ئىچىدە نىجاتنىڭ بويى ھەممىدىن ئېگىز ھەم زىلۋا، يېشى ھەممىدىن كىچىك ئىدى. قويۇق قاشلىرى ئاستىدىكى پىيالىدەك چوڭ كۆزلىرى ۋە ئاقپىشماق چىرايى خىيالچان كۆرۈنەتتى. گەپتىن ـ گەپ چىقىپ، پاراڭ ھەربىي سەپكە كىرمەكچى بولغان نىجاتقا مەركەزلەشتى.

— ھەي ئاداش، بۇ ياخشى مەسلىھەت. ئالىي مەكتەپكە بارمىغاندىكىن، پۇرسەتنى قولدىن بەرمەي ھەربىي سەپكە كىرگىنىڭ تۈزۈك، — دېدى نىجاتنىڭ ساۋاقدىشى ئەركىن.

— دېگەنلىرىڭغۇ دۇرۇس، لېكىن بۇ يىل بىزنىڭ ناھىيىگە بەرگەن سان بەك ئاز ئىكەن. ھازىرقى مەسىلە ھەربىي سەپكە قانداق كىرىش مەسىلىسى ـ دە، — دېدى نىجات غەمكىن ھالدا.

— ھەي ئەخمەق! شۇنىڭغىمۇ باش قاتۇرامدۇ؟ كونىلاردا «سەۋەب قىلساڭ سېۋەتتە سۇ توختايدۇ» دېگەن گەپ بار. ھالقىلىق پەيتتە «ياقسام پىشارمۇ، كۆمسەم پىشارمۇ» دەپ ئولتۇرساڭ قاملاشمايدۇ، — دېدى ئەركىن نىجاتقا مەسلىھەت بېرىپ.

— ھەي ئاداش! ئەركىن راست دەيدۇ. پۇل دېگەن نەرسە بارغۇ، شەيتاننىمۇ ئۇسسۇلغا سالىدۇ. ئانچە ـ مۇنچە سوۋغا ـ سالام يوللاشمۇ قولۇڭدىن كەلمەمدۇ؟ ھازىر بەزىلەرنىڭ گىلى

يوغىناپ كەتتى، — دېدى ئۇلارنىڭ ئىچىدىكى يېشى ئەڭ چوڭ مەردان.

ساۋاقداشلار نىجاتقا بىرقۇر مەسلىھەت بېرىشكەندىن كېيىن، بىرلەپ - ئىككىلەپ ئۆز ئۆيلىرىگە قايتىشتى.

گۇگۇم بىلەن باشلانغان يامغۇر تاڭ يورۇشىغا توختىدى. نەيزە بويى كۆتۈرۈلگەن قۇياش ئالتۇن نۇرى بىلەن كائىناتنى يورۇتۇشقا باشلىدى. لېكىن، نىجاتنىڭ كۆڭلى بىرقىسمىلا ئىدى. ئارىدىن بىر ئايچە ۋاقىت ئۆتكەن بولسىمۇ، ئۇنىڭ ئەسكەرلىككە قوبۇل قىلىنغانلىقى ھەققىدە ھېچبىر خەۋەر يوق ئىدى. ئۇ بەزى ۋاقىتلاردا كۈن بويى ئۆيدە خىيال دېڭىزىغا غەرق بولۇپ يۈرسە، بەزىدە ساۋاقداشلىرىنىڭ قېشىغا بېرىپ كۆڭلىنى ئېچىپ كېلەتتى.

ئۇ بىر قىسىم كىشىلەرنىڭ مەنپەئەت يەتكۈزمىسە، ئىش بېجىرىپ بەرمەيدىغان ناتوغرا خىزمەت ئىستىلىدىن نارازى ئىدى. ئۇ ھەم ئۈمىد، ھەم ئۈمىدسىزلىك ئىچىدە يەنە بىرقانچە كۈننى ئۆتكۈزدى.

ئۇ نېمىدەپ ئاغرىنسا ھەقلىق ئىدى، چۈنكى ئۇنىڭ ئەسكەرلىككە قوبۇل قىلىنىشقا شەرتى توشاتتى. بەزى يىپ ئۈچىغا قارىغاندا، نىجاتنىڭ ھەربىي سەپكە قاتنىشىشىغا ئەسكەر قوبۇل قىلىش كومىتېتى مۇزاكىرە قىلىپ قوشۇلۇپتۇ. ئەمما، ئۇنىڭ بىلەن بىرگە مۇزاكىرىدىن ئۆتكەنلەرگە ئەسكەرلىككە قوبۇل قىلىنغانلىق ھەققىدە چاقىرىق قەغىزى كېلىپ بولدى، لېكىن نىجاتقا بۇ ھەقتە خەۋەر يوق ئىدى.

قۇياش پېتىشقا باشلىدى. شىلدىرلاپ ئېقىۋاتقان سۇ، ئاستا چىقىۋاتقان سالقىن شامال، كەچكى شەپەق نۇرىدا جۇلالانغان دەل - دەرەخ ياپراقلىرى، ياپيېشىل ئوت - چۆپلەر ئۆستەڭ بويىغا بىر خىل رومانتىك تۈس بەخش ئەتكەنىدى. پېشايۋاندا ئەختەم ئاكا چوڭقۇر خىياللارغا چۆمگەن ھالدا ئولتۇراتتى. ئۇ ئويلىغانسېرى

قورۇق باسقان چىرايى نېمە ئۈچۈندۇر تاتىرىپ، قارا، قويۇق قاشلىرى ئاستىدىكى چوڭ قوي كۆزلىرىدە تىل بىلەن تەسۋىرلەپ بولمايدىغان بىر خىل بىسىرەمجانلىق ئەكس ئېتىپ تۇراتتى. ئۇ بۇ دۇنيالىقتىكى بىر تاللا ئوغلىنىڭ ئىچىگە تىنىپ، كۈندىن - كۈنگە جۇدەپ كېتىۋاتقانلىقىنى كۆرۈپ چىدىيالماي قېلىۋاتاتتى. ياش ئەگىپ تۇرغان نۇرسىز كۆزلىرىنى ئوغلىنىڭ تەقەززالىق بىلەن تىكىلگەن كۆزلىرىگە تىككىنىچە:

— بولدى ئوغلۇم، بەكمۇ ئىچىڭگە سېلىپ كەتمە، بۇنداق ئازابلىنىۋېرىدىغان بولساڭ ئۆزۈڭنى يوقىتىپ قويىسەن، — دېدى ئاتىلىق مېھرى بىلەن.

*   *   *

ئەختەم ئاكا بىلەن گۈلنىساخان ئاچىنىڭ بېشىغا دۆلەت قۇشى قونغانلىقى ئۈچۈن، بۇ ئۆينىڭ ئىچى بۈگۈن تەسۋىرلىگۈسىز خۇشاللىققا چۆمگەنىدى. چۈنكى، ئەختەم ئاكا بىلەن گۈلنىساخان ئاچا تۇرمۇش قۇرۇپ نەچچە يىللار ئۆتكەن بولسىمۇ، بالا يۈزى كۆرەلمەي خۇداغا نالە قىلىپ كېلىۋاتاتتى. بۈگۈن بۇ ئۆيدە ئۇزۇندىن بېرى ئارزۇ قىلىپ كەلگەن ئوغۇل پەرزەنت — نىجات دۇنياغا كۆز ئاچقانىدى.

كۈنلەرنىڭ ئۆتۈشىگە ئەگىشىپ، نىجاتجان ناھايىتى ئەتىۋارلىنىش ئىچىدە ئوماق چوڭ بولدى. ئۇ مەھەللىدىكى ھەممە كىشىنىڭ ئىچىنى كۆيدۈرەتتى. ئۇنىڭ بېشىغا تولماي تۇرۇپلا تىلى چىقتى. ئويلىمىغان يەردىن شۇ يىلى ئەختەم ئاكىنىڭ ئايالى گۈلنىساخان «ساقايماس» كېسەلگە گىرىپتار بولۇپ قازا قىلدى. گۆدەك بالىغا ھەم ئاتا، ھەم ئانا بولۇپ كۈنلەرنى مىڭ مۇشەققەتتە ئۆتكۈزۈۋاتقان ئەختەم ئاكا ئۇرۇق - تۇغقان، قولۇم - قوشنىلىرىنىڭ بېشىنى ئوڭشاپ قويۇش ھەققىدىكى مەسلىھەت، تەكلىپ-

لىرىگە: «ياق! مېنىڭ بۇ قوزام ئۆگەيلىك دەردىنى تارتىپ قالمىسۇن» دەپ جاۋاب بېرىپ رەت قىلدى. نىجاتنى ۋاقتىدا يۇيۇپ - تاراپ، رەتلىك كىيىندۈرۈپ، قەيەرگە بارسا بىرگە ئېلىپ بېرىپ چىرايلىق باقتى. نىجات ئوقۇش يىلىغا ئەمدىلا توشقاندا، ئۇنى ئۆزى مەكتەپكە ئاپىرىپ بەردى. نىجات تۇنجى قېتىم «ئاتا، ئانا» دېگەن خەتنى يازالايدىغان بولغاندا، ئوغلىدىن سۆيۈنگەن ئەختەم ئاكا نىجاتنىڭ پېشانىسىگە سۆيۈپ تۇرۇپ: «ئوماق ئوغلۇم، ئوبدان قوزام. . . ياخشى ئوقۇپ چوڭ بولغاندا ئەسكەر بولۇپ ۋەتەننى قوغدىغىن» دەپ خۇشاللىق ياشلىرىنى تۆككەنىدى.

* * *

ئۆكتەبىرنىڭ ئاخىرقى كۈنلىرى، ئەختەم ئاكا سەھەرلا ئورنىدىن تۇرۇپ، ئەسكەر قوبۇل قىلىش ئىشخانىسىغا قاراپ يول ئالدى. ئۇ ئىشخانىنىڭ ئالدىغا كېلىپ قىيا ئېچىلغان ئىشىكنىڭ يوچۇقىدىن قارىدى. ئىشخانىدا ئېگىز بويلۇق بىر كىشى گېزىت كۆرۈپ ئۆرە تۇراتتى. ئۇ ناھىيىلىك خەلق قۇراللىق بۆلۈمىنىڭ باشلىقى شاڭشياۋ قادىر ئىدى. ئەختەم ئاكا ئىشىكتىن كىرىپ قەستەن بىرنى يۆتىلىپ قويۇپ، ئارقىدىنلا سالام بەردى:

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم!

قادىر گېزىتتىن بېشىنى كۆتۈرۈپ، خۇشياقمىغان ھالدا ئەختەم ئاكىنى ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىلدى.

ئارىنى خېلى ئۇزۇن جىمجىتلىق باستى. ئەختەم ئاكا ئاخىر بۇ جىمجىتلىقنى بۇزۇپ:

— مەن بىر ئىش بىلەن سىلىنى ئىزدەپ كېلىۋىدىم ئۆكام، — دېدى.

— قېنى ئېيتسىلا، نېمە ئىشلىرى بار ئىدى؟ —

سورىدى قادىر سوغۇققىنە.

— ئوغلۇم ھەربىي سەپكە كىرمەكچى بولۇپ تەكشۈرۈشكە قاتنىشىۋىدى، شۇڭا. . .

— ھە، ئىسمى نىمە ئىدى؟

— نىجات.

— ئۆزلىرىنىڭ ئىسمىچۇ؟

— ئەختەم، — ئەختەم ئاكا جاۋاب بېرىۋېتىپ: «ئەجەبمۇ قوپال باشلىقكەنغۇ بۇ» دېگەنلەرنى خىيالىدىن ئۆتكۈزدى.

— نىجات ئەختەممۇ؟

— ھەئە، — ئەختەم ئاكا سەل ھودۇققان ھالدا جاۋاب بەردى.

قادىر قوشۇمىسىنى تۈرگەن ھالدا بىرئاز ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن، شىرەنىڭ تارتمىسىدىكى ئەسكەرلىككە قوبۇل قىلىنغانلار تىزىملىكىگە قاراپ چىقتى ۋە:

— مەن باشقىلار بىلەن مەسلىھەتلىشىپ باقاي. ھەرھالدا بۇ ئىشنى ھەل قىلىش ئاسانغا چۈشمەيدۇ. چۈنكى، سان ئاز، تىزىملاتقانلار كۆپ، — دېدى ئەختەم ئاكىغا يەر تېگىدىن قاراپ قويۇپ.

— شۇنداقتىمۇ ئامالىنى قىلىپ باقارلا باشلىق، مۇشۇ ئىش قاملىشىپلا قالىدىغان بولسا مەنمۇ قاراپ ئولتۇرمايمەن، ھەرھالدا خىزمەتلىرىدە بولغۇچىلىكىمىز بار، — دېدى ئەختەم ئاكا باشلىقنىڭ مۇددىئاسىنى چۈشەنگەندەك.

— ياقەي، بۇنىڭ ئامالىنى سىلى ئەمەس، ئۆزۈم قىلىمەن، — دېدى قادىر.

ئەختەم ئاكا خۇشاللىقىدىن باشلىققا بىرمۇنچە «رەھمەت»لەرنى ئېيتقىنىچە ئىشخانىدىن يېنىچە مېڭىپ چىقىپ كەتتى.

ئەختەم ئاكا پرىنسىپىنى ئۆلچەم قىلماي، ئۆزىگە يەتكۈزگەن مەنپەئەتنى ئۆلچەم قىلىدىغان نەپسى يامان كىشىلەرگە تولىمۇ

此为试读，需要完整PDF请访问： www.ertongbook.com